

'Mijn grootste zwakte is altijd geweest dat ik me altijd *het zoontje van* heb gevoeld.'

bij zijn vader. "Ik vond dat hij te weinig deed," vat pa samen. "Ik heb hem de deur uitgekegeld en gezegd, 'ik hoop dat jij lekker in de goot terecht komt...'. Tot mijn grote spijt werd hij opgevangen door mijn ex, zijn moeder."

Het contact tussen die twee verliep van af dat moment via MSN, voor de jongeren onder de lezers: een voorloper van mail, Twitter en Facebook. Die conversaties gingen vrij diep, nadat Jim zich beklagde dat in zijn beleving vader Herman hem altijd de grond in trapte. Pa verbood hem bij de concurrent te gaan werken waarop Jim zich zo ongeveer spoorlags bij Manpower meldde. "Ik moest een test doen," herinnert Jim zich en kreeg per kerende post een baan aangeboden bij Manpower; "Niemand had die test ooit zo goed gemaakt, zeiden ze daar tegen me." Jim werkte daar vervolgens twee jaar.

Pa had niet helemaal gelijk toen hij zijn zoon zo genadeloos aanpakte. Weliswaar had Jim twee studies (grafisch ontwerper en fotografie) niet afgemaakt, maar hij was van goede wil. Als hij tenminste met iets in de weer was waar hij echt interesse voor

had. Zoals optreden als VJ (video-jockey, zeg maar een moderne DJ...), naast zijn werk bij Manpower. En dat kwam ook al weer niet helemaal uit de lucht vallen, want op de middelbare school stond hij in de schouwburg al nummers van de Sugar Hill Gang te rappen. "Er was op school jaarlijks een muziekaft. Wij waren de aller-eersten die een rap-act deden. Ja, dat was gaaf. Dat was eigenlijk de eerste keer dat ik voor een groot publiek stond."

In juli 2011 werd Jim gebeld door Toine van Goethem, toenmalig financieel directeur van In Person. "Hij zei dat het bedrijf me nodig had." En als je vader had gebeld? "Goede vraag. Dan weet ik niet wat ik had gedaan." Nadat Jim had ingestemd werd pa Herman op de hoogte gebracht. "Van Goethem zei dat hij creatieve mensen nodig had en dat hij ook Jim had gebeld. Ik reageerde in de trant van, 'je moet doen wat je niet laten kan'."

Jim werd eerst ingezet als intercedent bij de 'inhouse'-locatie van een koekjesbakkerij in Ochten. "Daar werkten dagelijks zo'n dertig, veertig mensen van In Person. Na twee maanden stapte hij over naar Martin

Air Foods in Lelystad; daar maken ze maaltijden voor de eigen luchtvloot maar er wordt ook geleverd aan gevangenissen, zorgcentra en booreilanden. Daar hadden we op een gegeven moment tweehonderd mensen aan het werk."

En werkervaring deed Jim eind 2012 ook op bij PostNL als honderden mensen zorgen dat alle kerst- en nieuwsjaarkaarten op tijd worden bezorgd.

Drie jaar geleden kwam Jim op het hoofdkantoor te werken, op de afdeling marketing. Hij volgde in de afgelopen tijd ook diverse cursussen en daar zijn hem de ogen wel geopend voor wat betreft zijn eigen toekomst en de toekomst van het bedrijf. "We zaten op de Holterberg, letterlijk 24 uur per dag met elkaar opgescheept. Tijdens die 'leadership'-cursus werden van iedereen de sterke en zwakke punten op tafel gelegd. Ik had van tevoren gezegd, 'we zien wel, we maken er een paar mooie dagen van'. Maar ineens zag hij het licht... "Niet anderen, ik had de grootste plaat voor mijn kop. Die vent... ik kan niet goed uitleggen wat ie nou deed, maar hij haalde je helemaal binnenste buiten." Verrassend,